

št. 10. Namen te zanimive knjižice je, da bi zatirala brezbožnost in surovost ter blažila duha in srca. Namenjena je posebno moški mladini, kateri jo živo priporočamo. Knjižica stane 25 kr., po pošti 5 kr. več. Kdor jih vzame 12, dopošljejo se mu poštnine proste.

— „**Pesmarličica po številkah**“ za nežno mladino. Sestavil Anton Foerster. **Tretji natis.** V J. R. Milic-evi tiskarni. Cena 15 kr., po pošti 5 kr. več. Vidi se, da se ta pesmarličica bolj in bolj udomačuje posebno tam, kjer učitelji učé peti po metodi s številkami. Priporočamo jo tedaj šolam in učiteljem!

— „**Die wohlhöbl. landesfürstl. Hauptstadt Laibach.**“ Nach archivalischen Quellen bearbeitet von J. Vrhovec, k. k. Gymnasial-Professor. Laibach 1886, 8, 212 S. Selbstverlag. Druck von J. Blaznik's Nachfolger. Ta prezanimiva knjiga kaže v najživejših barvah zgodovino našega glavnega mesta, katero je g. pisatelj z neumornim trudom nabral in sestavil po starih mestnih arhivih. To prevažno knjigo živo priporočamo vsem ljudskim učiteljem in učiteljskim knjižnicam na Kranjskem. Cena 1 gld.

D o p i s i.

S Krasa. Gospodu Mercini, učitelju na c. kr. vadnici v Gorici, odgovoril sem na njegovo privatno pismo tudi privatno, da je sè svojim sumničjem na krivi poti. A vender se je zatekel tudi v »Učit. Tov.«, kjer obnavlja svoje sumničenje. Čudim se, kako je mogel »Tov.« one vrste vsprejeti, ki mene, njegovega sotrudnika, zalijo!*)

Kar se tiče tega, da sem se moral iz prejšnje službe umakniti drugemu tovarišu, vé ves svet, da se mi je godila — krivica.

Gospod Mercina tudi dovtipno omenja pisateljskega mojega imena. Jaz pa mu povem, da se z ozirom na dosedanje svoje delovanje nikakor ne sramujem, še dalje beležiti se: **Gradimir.**

Iz Zagradca. Velečenjeni c. kr. okrajni šolski nadzornik gospod Ivan Lapajne je blagovolil tukajšnji šoli za uboge učence darovati čez 100 risank, številnic in nekatere prav potrebne in koristne knjižice za šolsko knjižnico. Za ta blagi dar se prav pristrčno zahvaljuje podpisani krajni šolski svet in šolsko vodstvo.

Ig. Vrančič,
župnik in predsednik.

Ant. Vrančič,
učitelj.

Z Gorenjskega meseca decembra. Kakor je znano, imenovan je bil bivši okrajni glavar Radovljiski g. Jos. Dralka vladnim svetnikom. Napominani gospod je v teku svojega desetletnega službovanja v najlepšem okraji vse Kranjske dežele pač dobro poznal krajevne razmere, vedel je tudi, kaj bi bilo dobro storiti v povzdigo ljudskega šolstva, ali, žali Bog, vsega ni mogel storiti in zato upamo, da nam njegov naslednik pomore pri našem težavnem delu. — Gosp. F. marquis Gocani, sedanjí predsednik okr. šol. svétu Radovljiškemu, zanima se jako živo za šolstvo svojega okraja; stoprav presenetila pa nas je njegova miloba in prijaznost, kajti baš te se dosedaj ljudskemu učitelju pri višjih gospodih ni bilo prav dostikrat nadejati.

»Post tot discrimina rerum« je Radovljiski okraj zopet enkrat tako srečen, da ne trpi nauk po jednorazrednicah, vsled pomankanja učiteljskih močij, škode. Nesrečna smrt pobrala nam je kolego v Mošnjah, kjer od početka novega šolskega leta vsled tega ni bilo pouka. Stvar je zdaj tako razrešena, da pride v Mošnje učitelj g. J. Rozman z Dobrave, a na Dobravo gre učitelj g. K. Mally z Begunj. Služba v Begunjah je sedaj razpisana a do tja, da pride tje neva moč, suplira na ondodni šoli učitelj g. H. Podkrajšek iz Radovljice.

Česki učitelji se v novešem času jako zanimajo za nas slovenske učitelje in naše razmere ter želé na vsak način realizirati vzajemnost slovanskega učiteljstva. Pred nedavnim časom mi je pisal prijatelj — učitelj iz Prage — da bode list »Učiteljske Noviny« počeniš z novim letom v posebni prilogi svojim čitateljem prinašal dopise v raznih slovanskih narečjih, ter me naprosil, da se slovenski učitelji oglašé z dopisi v tej prilogi. Lepa misel to! In kdo jo je pomagal uresničiti? Oni slovanski mecen, kateri je tudi našim slovanskim učiteljskim društvom velik dobrotnik. G. Jan Lego deluje na to, da dobé naša društva česke knjige različne vsebine. On želi, da jih slovenski učitelji beró, da se učé českega jezika ter si tako pomnožé vir, iz katerega jim je zajemati različnih znanosti. — Se ve, da nam manjka tacega učitelja in vodnika kakor je baš g. Jan Lego, toda ustrašiti se vsled tega vender ne smemo nobenega truda! Mogoče nam že bližnja prihodnost pomaga iz te zadrege. — Dopisujemo pridno v prilogo, katero bode jel z novim letom izdajati pedagogijski list »Učiteljske Noviny« in uverjen sem, da bodo česki učitelji

*) Naj bode o tem zdaj zadnja beseda in zopet mir!

radi dopisovali našim listom, ako tudi mi priredimo take priloge. Vsi uredniki slovenskih šolskih listov, bodo gotovo radi pojasnjevali manj razumne besede. — Ta misel je po mojem mnenji vsega preudarka vredna. —j—

Iz Ljubljane. (Razpis častnih daril.) Da bi pospešila razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje »Matica Slovenska« po določilih Jurčič-Tomšičeve ustanove **300 gold.** častnega darila dvema povestima slovenskima, in to: a) **200 gold.** povesti, obsežajoči najmenj 10 tiskanih pol, in b) **100 gld.** povesti, obsežajoči najmenj 5 tiskanih pol. Snov obema povestima bôdi zajeta iz zgodovine, ali sploh iz življenja národa slovenskega. Obe povesti morate biti pisani takó, da po obliki in vsebini svoji ustrezeta umetniškim zakonom pripovedne književnosti, ter poleg tega ugodita literarnim namenom »Matice Slovenske«. Pisatelj, kateremu se prisodi častno darilo iz novcev Jurčič-Tomšičeve ustanove, prejme vrhu tega za svojo povest še navadno pisateljsko nagrado, katero plačuje »Matica Slovenska« po §. 15. svojega opravičnega reda po 25—40 gld. za tiskovno pòlo. Rokopisi naj se brez pisateljevega imena pošiljajo odboru »Matice Slovenske« **do 1. oktobra 1887. leta.** Pisateljevo ime naj se pridene rokopisu v zapečatenem listu, na katerem je zapisano dotično gaslo. Večkrat se je poudarjalo, da »Matica Slovenska« podaja svojim članom premalo leposlovnega berila. S tem razpisom hoče Maticin odbor pokazati, da ga je resna briga, po vsi svoji moči pospešiti tudi razvoj leposlovne književnosti slovenske ter članom svojim podati v roko lepo zabavno knjigo. Zatorej se pa podpisani odbor tudi nadeje, da ga bodo pisatelji slovenski podpirali v njegovem trudu ter se častno odzvali njegovemu domoljubnemu pozivu.

V Ljubljani 3. novembra 1886.

Odbor »Matice Slovenske«.

— Šola v Marijanišči je dobila pravico javnosti.

— Odbora »Slovenskega učiteljskega« in »svdovskega društva« bodeta imela v četrtek 30. t. m. ob 2. pop. v pisarni I. mestne deške ljudske šole sejo, h kateri vse gg. odbornike uljudno vabiti

predsedništvu.

Razpisi učiteljskih služeb.

Na Kranjskem. Na enorazredni ljudski šoli v Begunjah na Gorenjskem s 450 gld. in 30 gld. opravilne doklade in s stanovanjem. Prošnje c. k. okrajnemu šolskemu svétu v Radovljici do 15. dec. t. l. — Na dvorazredni ljudski šoli v Črnem Vrhu druga uč. služba s 400 gld. in z zač. stanovanjem. Prošnje c. k. okrajnemu šolskemu svétu v Logatcu do 15. dec. t. l. — Na enorazredni ljudski šoli v Pečéh, služba učitelja in voditelja, s 450 gld. in s stanovanjem. Prošnje c. k. okrajnemu šolskemu svétu v Kameniku do 22. dec. t. l.

Premene pri učiteljstvu.

Na Kranjskem. Učitelja g. Henrik Likar v Godoviču in g. Rudolf Piš v Šentvidu pri Ložu, vzajemno menjata za službi. — Potrjeni pripravniki so nastavljeni: g. Feliks Malenšek, zač. v Zgornji Tuhinji, g. Fran Rus, pomožni učitelj na I. mestno deško ljudsko šolo v Ljubljani in g. Radoslav Knaflič v Smarjijo pri Jelšah na Štaj. — Dne 22. nov. t. l. je v Ljubljani umrla gospdč. Flora Brus, bivša učiteljica v Račah na Štajerskem. R. I. P.

V J. R. Milic-evi tiskarni je ravnokar v **tretjem natisu** na svetlo prišla

Pesmaričica po številkah

za nežno mladino.

Sèstavil **Anton Foerster.**

Cena 15 kr., po pošti 5 kr. več.

Listnica upravníštva: Gosp. P. C. v P. 2 gold. 50 kr. prejeli, še 50 kr. na dolgu.

 Današnjemu listu je pridejano kazalo, naslov in zavitek.

Odgovorni urednik **Andrej Praprotnik.**

Tiskar in založnik **J. R. Milic.**

